

Ülésezett a Wagner Károly Alapítvány

A Wagner Károly Alapítványt az Országos Erdészeti Egyesület kezdeményezésére 1990. június 28-án hívták életre azzal a céllal, hogy tevékenykedjen Magyarország egyik legrégebbi, folyamatosan működő egyesülete könyvtárának fenntartásában és fejlesztésében. Az alapítvány 1999-ben vált közhasznú szervezetté.

Fotó: Haraszti Gyula

A közelmúltban a Wagner Károly Alapítvány alapító okiratát megújították, kuratóriumának tagjainak összetétele megváltozott, megújult, tevékenysége új lendületet kapott. Ennek köszönhetően az elmúlt négy esztendőben az alapítvány az Országos Erdészeti Egyesület Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárának meghatározó segítőjévé vált.

Mintegy 7,5 millió forinttal támogatta a könyvtárat, az abban folyó munkát, a bérleti, valamint biztosítási díjat, az ott található műtárgyak felújítását, restaurálását, keretezését és a könyvtári állomány gyarapodását, továbbá az Erdészettörténeti Közlemények több mint 100 kötetének teljes körű digitalizálását.

Az alapítványunk céljai között szerepelt az Országos Erdészeti Egyesület 150 éves jubileumához méltó megújulás, és hogy tevékenységéről bárki tájékozódhasson. Ennek keretében reprezentatív kiadvány jelent meg az egyesület, az alapítvány és a könyvtár bemutatására, valamint elkészült az alapítvány honlapja is, ami jelenleg a http://clairandcurtis.com/wagner/az_alapitvany/index.html linken érhető el.

Mivel az alapító jogi személyek fennállásunk ideje alatt képviselőik által még nem találkoztak személyesen, az OEE munkareguli összehívásáról döntött, amelyre 2016. szeptember 15-én az Erdészeti Információs Központban került sor.

Fontos volt számunkra, hogy az alapító 20 tagból 14 küldte el képviselőjét a találkozóra. A megjelenteket Zambó Péter, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke köszöntötte, és méltatta a Wagner Károly Alapítvány eddigi tevékenységét. Bakon Gábor, a kuratórium elnöke örömmel tájékoztatta a meghívottakat az alapítvány megújulásáról és az elmúlt években tapasztalható hatékony működéséről. Kérte az alapítók további támogatását.

Az OEE Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárának dr. Oroszi Sándor, az Erdészeti Lapok szerkesztőbizottsága és az Erdészettörténeti Szakosztály elnöke történeti áttekintést adott a könyvtár kialakulásáról és szerepéről az egyesületi életben.

Dr. Sárvári János, a könyvtár óre bemutatva az elmúlt évek támogatásának eredményeit, így az alapítvány segítségével restaurált egyesületi műtárgyakat, festményeket is, és kérte az alapítványi tagok jövőbeni támogatását a könyvtár további fejlesztéséhez, működéséhez.

Dr. Sárvári János
a könyvtár óre

Különleges ajándék a Könyvtárnak

A kertészmérnök-hallgatók könyvtárunkba látogató idején első csoportját nagy örömeinkre dr. Sipos András okleveles erdőmérnök, okleveles agrármérnök, címzetes egyetemi tanár, a Szarvasi Arborétum legendás igazgatója kísérette, aki ez alkalomból rendkívüli meglepetést tartogatott könyvtárunk számára.

Otthoni könyvei átnézése során került kezébe nagyapja, néhai Sipos Mihály 1887/88-ból származó valétakönyve, amit az Országos Erdészeti Egyesületnek adományozott. A valétakönyv hagyománya Selmechányán közel 200 évre tekint vissza és olyan, egyfajta visszatekintést szolgáló, sajátos emlékkönyv, ami az Akadémiától való búcsúzáshoz köthető.

Viszonylag kevés, a tulajdonos nevét is megőrző, teljesen épen megmaradt valétakönyvet ismerünk. Például a miskolci egyetem műemlék könyvtára három ilyen tulajdonukban lévő valétakönyvről tesz említést.

Sipos Mihály valétakönyve fekvő formátumú, 10x15 cm-es, keményfedelű, arany feliratos, nyomdában készült könyvecske, amely a tulajdonos nevére utaló első rajzos oldalon kívül 69 kizá-

rólág magyar nyelvű bejegyzést, emlékszöveget tartalmaz. (A korábbi emlékkönyvekben érthető módon domináltak a német nyelvű beírások a szlovák és magyar nyelvű szövegek mellett.)

Ezek döntő többsége a hazaszeretetre, az összetartozásra, a barátságra és az együtt töltött selmeczi szép napokra emlé-

kezteti a könyv tulajdonosát. Ezek közül álljon itt néhány ízelítőül: „Ne építs nagy fellegvárakat, s így csalódásod se lesz nagy.” „Igyekezz kitűnni, óvakodj feltűnni.” „Változó időköt is élj, hogy a kellemest annál jobban megbecsüljed.” „Fára fel!” „Legyen az iskola egy nagy puska, s te benne golyó; kívánom, hogy kilövetve (tanulmányaidat befejezve) szerencsésen érj el céljokat!” „Gondold meg és igyál!”

A beírásokat rajzok is kísérik, szám szerint 7, amelyek között a kezdetleges vázlatoktól a rendkívül aprólékosan kidolgozott, művészi értékkel is bíró alkotásokig mindent megtalálhatunk. Ez utóbbiak közé tartozik egy igen érdekes, ugró őzbakot ábrázoló rajz is.

A valétakönyv legérdekesebb és legértékesebb feljegyzése mégis a következő:

„Könyvedd hogyba könyv, a szemed éppen a lapra veted majd: Jusson eszedbe csak ez:

„ah hiszen ismerem őt!” Fordítottam németből.

Nagykanizsa, Zalavm.

Kaán Károly v.kanyar”

Kedves András Bátyám! Nagyon köszönjük a különleges ajándékot!

Dr. Sárvári János